

ישראל קורצ'אק קורצ'אק
 ישראל תقرأ كورتشاك

מה שמו

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ה', עמ' 371
 תרגום: אורי אורלב

"כמה שאת מאשרת, אמא", נהגה לומר ינינקה. "את, אמא, יכולה לעשות כל מה שמתחשק לך; לשפב הרבה זמן בפקר במטה, לאכל רק ממתקים, לקנות כל מה שעולה בדעתך, להתלבש איך שאת רוצה, ואף אחד לא אוסר עליך שום דבר.

אמא שאלה את ינינקה:

- "האם ראית אותי, יקירתי, ישנה עד מאחר, או קונה דברים מיתרים?"
- "טוב, מפני שאת לא רוצה. אבל אף אחד לא אוסר על אמא."
- "את טועה, ינינקה, יש מישהו האוסר עלי."
- "איך קוראים לו?" שאלה הילדה.
- "שמו: אדון שכל. כשמתחשק לי לישן עד מאחר אומר לי אדון שכל: 'קומי מיד, העבודה מחכה לך'. אם אני רוצה לקנות משהו, הוא אומר לי לעתים קרובות: 'זה יקר מדי, אל תקני, את לא צריכה את זה'."

ינינקה שקעה בהרהורים.

"ולי, אמא, אין שכל?"

"יש לך, ינינקה, אבל השכל שלך עדין קטן ולא יודע לדבר בצורה ברורה עד כדי כך שתביני אותו. עכשו יש לך הורים והם משאילים לך את השכל שלהם.

עתה הבינה ינינקה שגם למבגרים יש מישהו שמנעץ להם לעתים קרובות, אוסר או מצנה.

